

ΤΗ ΙΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνά καὶ Ἀβίβου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τέσσαρα, δευτεροῦντες δύο ἕξ αὐτῶν.

Ἦχος δ' Ἑδωκας σημείωσιν

Ἄβιβος ὁ πάνσοφος, καὶ Σαμωνὰς ὁ θαυμάσιος, καὶ Γουρίας ὁ ἔνδοξος, κοινὴν συστησάμενοι, τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν, οἱ Ἀθλοφόροι καὶ συνευφραίνονται, ψυχαῖς ταις τῶν Μαρτύρων γάρ, παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδοται, τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, νεορῶς ἐνοπτριζεσθαι.

Πόνους ὑπομείναντες, τῶν ἀφορήτων κολάσεων, καὶ γενναίως ἀθλήσαντες, Τριάδος ἰσάριθμοι, Σαμωνά Γουρία, καὶ Ἄβιβε μάκαρ, τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς, κατατρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως, καμάτων τὴν ἀντίδοσιν, ἀντιμετροῦντος ὑμῖν Χριστοῦ, ὃν θερμῶς ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ὁμολογήσαντες Ἅγιοι, τῶν Ἑλλήνων ἐλύσατε, πολύθεον φρόνημα, καὶ μωρὰν σοφίαν, τὴ νομιζομένη, μωρία εἶναι παρ' αὐτοῖς, Σταυροῦ δυνάμει μακαριώτατοι, ὑφ' οὗ ἐνδυναμούμενοι, τὰς χαλεπὰς τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε μάλιστα, θαρσαλέω φρονήματι.

Ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον, καὶ πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον, καὶ λιμένα πανεύδιον, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, προσκεχωρηκότες, τὸ διαιωνίζον, τῆς ἀπαθοῦς διαμονῆς, καὶ διαρκούσης νῦν ἀντηλλάξασθε, τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, καὶ τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενοι, ἐπαξίως Μακάριοι.

Δόξα... Ἦχος β'

Ἰκασίας Μοναχῆς

Ἡ Ἑδεσσα εὐφραίνεται, ὅτι ἐν τῇ σορῶ τῶν Ἁγίων ἐπλουτίσθη, Γουρία Σαμωνά καὶ Ἀβίβου, καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον, συγκαλουμένη βοᾷ, Δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρά, Δεῦτε ὧ φιλέορτοι φωτίσθητε, Δεῦτε ἴδετε φωστήρας οὐρανίους, ἐν γῆ περιπλέοντας, Δεῦτε καὶ ἀκούσατε, οἶον θάνατον πικρόν, οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν, Διὸ καὶ ἐγγυηταὶ ὄντες τῆς ἀληθείας, κόρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζώσαν βεβλημένην, καὶ τὸν τούτους ἀθετήσαντα παμμίαιρον, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν, ὡς φονέα καὶ ἀνελεήμονα, καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦσι, τὴν Παναγίαν Τριάδα, τοῦ ῥυθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σέ

Τι σοί, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, Δέσποινα τοῦ κόσμου προσάξω, εἰμὴ δακρῶν πηγὰς, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μοι; Ἄλλ' ἰλέω σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, λύσον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀγλῦος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δούλόν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Εὐλω, τοῦ Σταυροῦ σέ Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρῶσα, ἡ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε, Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τι ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεία πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Εἶ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Θαῦμα θαυμάτων ἀξίως, θαυμασιώτερον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, τὸ ὑμέτερον θαῦμα, Μάρτυρες Κυρίου, ἀπὸ δυσμῶν, τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν κόρην ποτέ, ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως, ταις μητρικαῖς, διεσώσατε ἄγ

κάλαις ὑμεῖς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραραίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦντες, θεομακάριστοι, τὰς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας, ὡς πὲρ χάριν πλουσίαν, ἐδέξασθε προθύμως καὶ ὀρεκτῶν, γεηρῶν ἀπολαύσεως, ἠλογηκότες τῶν θείων τῆ ἐκλογή, ταῖς ποιναῖς οὐ κατεκάμφθητε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάσωμεν πάντα τὰ θέλημα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Γουρίαν πάντες τὸν μέγαν, καὶ γενναιότατον, σὺν Σαμωνὰ τῷ θείῳ, καὶ Ἄβιβω τῷ πάνυ, τῷ ὄντι ἐν Λευϊταῖς, ὕμνοις πιστῶς, εὐφημήσωμεν σήμερον, ὅτι θερμότατοι πάντων προασπισταί, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσι.

Δόξα... Ἦχος β'

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ ἀριστέας, ὕμνοις τιμήσωμεν, Γουρίαν, Ἄβιβον καὶ Σαμωνάν, ὅτι παραδόξως ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν, ὄρκω γὰρ οὐ παρεῖδον μεταναστεῦσαι κόρην, ἀλλ' ἐκκληροῦντες τὸ αἶτημα, τὴν παῖδα διεσώσαντο, παρανομῶ Γόθθω, ἄμυναν ποιήσαντες, Δι' ὧν Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σέ

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρα, ἐκουφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε, διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀπάλλαξον, ὅπως, τὴν στενὴν καὶ εὐθειᾶν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἵβρεις, ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα, Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν τοῦ ψαλτηρίου ἀναγινώσκονται οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ'

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας, Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρῇ μω ἐτροπώσατο».

Τριάδος τὴν μοναρχίαν Ἅγιοι, θεολογοῦντες σεπτῶς, πολυαρχίας ἄστατον ἀχλύν, εὐμαρῶς διελύσατε, Ἀνατολῆς πολύφωτοι, ὥσπερ ἀστέρες ἀνατείλαντες.

Οἱ τρεῖς Ὁμολογηταὶ τῆ χάριτι, καταλαμπόμενοι, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ἐμφανῶς, τὸ τῆς πλάνης πολύθεον, καρτερικὴν τὴν ἔνστασιν, ἐπιδεικνύντες ἐξηφάνισαν.

Ἵμας πρὶν υἰοθετήσας Ἐνδοξοὶ, θέσει ὁ φύσει Υἱός, τῆς νῦν αὐτῷ δοθείσης ἐκ Πατρός, κληρουχίας ὡς

εὐσπλαγγνος, συγκληρονόμους ἔδειξε, βασιλείας συμμετέχοντας.

Θεοτοκίον

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σκηνὴ Πανάμωμε, τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν, παναχράντων αἱμάτων σεμνή, οἰκοδομεῖν εὐδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὦδὴ γ'

«Ἐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχυὸς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐθελουσίως καὶ δειναῖς μάστιξιν, οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδωκαν, ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες.

Ῥυσθῆναι τῶν χαλεπῶν, τῆς ἀμαρτίας λογισμῶν Ἅγιοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἄθλησιν, πίστει ἀνυμνοῦντας πρεσβεύσατε.

Ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντες οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, πανευσεβῶς ἄτρωτον, τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν.

Θεοτοκίον

Ἰασεῶν, σὲ πηγὴν, ὃ τὴν σὴν μήτραν ὑποδὺς ἔδειξε, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν οὖν θεράπευσον.

Κάθισμα Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τριάδος τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίστιν, πολύθεον Σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι, κόρην ζώσαν δέ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ, διεσώσατε, θανατηφόρου κινδύνου, ὑμᾶς μακαρίζουσαν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν

Τῷ Σταυρῷ ὀπλισθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχύν, ἀνδρείως καθείλετε, τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὴν ἄωσ θεῖαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγξαντες, καὶ τὴν Τριάδα Ἅγιοι, προθύμως κηρύξαντες, ὅθεν ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης ἐλάβετε, ὡς νομίμως ἀθλήσαντες, Ἀθληφόροι Πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον, ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Θεοτόκε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοὶ δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν, ὃ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλαγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν πὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν, Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὦδὴ δ'

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Σταθηρὰν τὴν καρτερίαν οἱ Ἀθλοφόροι, ἀνηλεῶς στρεβλούμενοι, ποικίλαις βασάνοις, πάσιν ἐπεδείξαντο, συμφώνως κραυγάζοντες, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι στεφανῖται, τρισοφεγγεῖ λαμπάδι, τοὺς νύνεκτελούντας, μνήμην τὴν πανίερρον, αὐτῶν καταυγάζουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύοντες.

Μέτ' εὐλαβείας προσδράμωμεν τὴ φωσφόρω, καὶ φωταυγεῖ θεόφρονες, θήκη τῶν Μαρτύρων, βρῦει γὰρ ἰάματα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι, Δοξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ μολογοῦντες τῆς θείας οἰκονομίας, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις, πᾶσαν ἀθεότητα, οἱ θεῖοι καὶ πάνσοφοι, Ὁμολογηταὶ κατηδάφισαν.

Θεοτοκίον

Ἵπὲρ ἔννοιαν ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τοκὸν ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν, Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου, Μῆτερ ἀειπάρθενε ἄχραντε!

Ὦδὴ ε'

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε».

Λαμπρότησι σαφῶς, τῶν ἀγώνων ἐκλάμποντες, ἐφάυλισαν τῶν τυράννων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι.

Εἰς πάντα προφανῶς, οἰκουμένης τὰ πέρατα, τὰ θαύματα τῶν Μαρτύρων, διεδόθη καὶ πάντας, τὴ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Γῆ ὡσπερ ἀγαθὴ, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα, δεξάμενοι πολιτεία, φιλοπόνω πλουσίως, οἱ θεῖοι ἐγεώρησαν.

Θεοτοκίον

Ὁ μόνος ἀγαθός, καὶ πελάγει χρηστότητος, τὰ σύμπαντα Θεομητορ, συγκρατῶν σαῖς ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

Ὦδὴ ς'

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι».

Νομίμως, ὡς καλοὶ στρατιῶται θεόφρονες, ἐγκρατευσάμενοι πάντα, καὶ τρανῶς τὴν πίστιν τετηρηκότες, τὸν τῆς θείας, δικαιοσύνης ἤρατε στέφανον.

Τὸ πρὶν μὲν, ὁ Ἀββακοῦμ μετάρσιος αἴρεται, τὴ τοῦ Δεσπότη προστάξει, δι' ὑμῶν δὲ κόρη τυραννουμένη, θεηγόροι, τὴ θρεψαμένη ἀποκαθίσταται.

Ἀστράπτει, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων τοῖς θαύμασι, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει, ἰαμάτων πᾶσι τοῖς προσιοῦσι, καὶ τοῖς πίστει, τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμάζουσι.

Θεοτοκίον

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος, ὧς καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομητορ, ὁ Νυμφίος ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσε.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἐξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς, προῖστασθε πανεύφημοι, διὸ κόρην Ἅγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσασθε, ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρὰ.

Ὁ Οἶκος

τῆς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας μὲ ρύσαι, Ἰησοῦ ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν ἐντεύξεσι δυσωπούμενος, ὅπως ἀδούλωτον κεκτημένος, τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἀνευφημῶ τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν, προφθάσαντες γάρ, τοῦ θανάτου ἐρρῦσαντο κράζουσας τὴν κόρην, ἣν πὲρ παρέθετο ἐκβοῶσα ἡ μήτηρ τοῖς μάρτυσιν, Ἵμεῖς ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρὰ.

Συναξάριον

Τῆ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνά καὶ

Αβίβου.

Στίχοι

- Ξίφος τελειοῖ Σαμωνὰν καὶ Γουρίαν,
- Καὶ φλόξ Ἄβιβον, οἷς χαρὰ φλόξ καὶ ξίφος.
- Πῦρ πέμπτη δεκάτη, Ἄβιβον πέφνε, χαλκὸς ἐτάρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυντιριανοῦ, Ἐπισκόπου Σελευκείας, καὶ μνήμη τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, Ἰουστίνου καὶ θεοδώρας, καὶ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νέου.

Στίχοι

- Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπῶν μετρομένην,
- Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὗ μετρομένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐλπίδιου, Μαρκέλλου, Εὐστοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι

- Πῦρ, Ἐλπίδιε, σὺν δυσὶ στέγειν φίλοις,
- Ἡ τῶν ἐπάθλων ἐλπίς ἠρέθιζέ σε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δημητρίου.

Στίχοι

- Ὁ Δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίου,
- Δήμοις ἀθλητῶν συγχορεύει Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

«Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Ἀβραμιαίους ἐν τῇ καμίνῳ ὁ ῥυσάμενος, οὗτος καὶ τὴν ξένην κόρην τῆς χαλεπῆς, περιστάσεως διέσωσε, τῇ μεσιτεῖᾳ νῦν, τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἰταμωτάτης, ἀπανθρωπίας δίκην ἔδωκε, πάντων τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθεὶς, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος, κρίσει δικαία σου, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Νευρωμένη, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι Ἐνδοξοί, κόρη καθειργμένη τάφῳ μετὰ νεκρῶν, προσδοκίας οὗ διήμαρτεν, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον

Ὡς νεόσμηκτον, καὶ φωταυγείας πέμπτον ἔσοπτρον, αἴγλην θεϊκῆς Παρθένε μαρμαρυγῆς, προσβαλοῦσάν σοι ἐχώρησας, Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὦδὴ η'

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, λαμπρὰ πανήγυρις, ἢ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, περιουγάζουσα χάριτι, τῶν θαυμάτων τοὺς προστρέχοντας, καὶ χαρμονὴ πνευματικῆ, πίστει κραυγάζοντας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥαδίως οἱ Ὁμολογηταί, τῆς σῆς θεότητος, πᾶσαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα Δέσποτα, τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι τὰς ἀπειλάς, ἀλλ, εὐσθενῶς ἀνακραυγάζοντας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ πάνσοφοι Ὁμολογηταί, οἱ προϊστάμενοι, τοῦ θεοῦ δόγματος, ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας τρέπονται, διὰ ξίφους ἀναιρούμενοι, νίκην παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλάμπουσαν δεδειχότες, πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἤττησαν.

Θεοτοκίον

Φύσεσιν ὀρώμενον διτταῖς, Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν μίαν φέροντα, σαφῶς ὑπόστασιν σύνθετον, ἀνθρωπότητι θεότητος, συνεισδραμούσης ὑπὲρ νοῦν, ὄντως καθ' ἔνωσιν, ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὡδὴ θ'

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ῥήσεσιν ἐπόμενοι θείαις, καὶ θεοπνεύστοις τοῦ Σωτῆρος, Ὁμολογηταὶ θεοφεγγεῖς, σταυρὸν ἐπ' ὧμων χαίροντες ἤρασθε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦντες ἀξιάγαστοι.

Ὅλω τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μέτ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι, Ὁμολογηταὶ προσχωροῦντες, τὰ τῶν ἀγῶνων γέρα κομίζονται, ταῖς Ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀξιοθέεντες συναυλίζεσθαι.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ ὁρᾶτε, τῶν μακαρίων τὰς ἐλπίδας, Ὁμολογηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι, τὸ κάλλος ἐνοπρίζεσθε, στεφανηφόροι πανσεβάσμιοι.

Ὡς τῆς ὑπερθέου Τριάδος, σαφῶς ἰσάριθμοι φανέντες, Ὁμολογηταὶ θεηγόροι, τῆ ταύτης αἴγλη καταλαμπρύνεσθε, ὡς δι' αὐτὴν ἀθλήσαντες, ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι.

Θεοτοκίον

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ὡς πάλοι διεσώσατε, πικροῦ θανάτου Ἅγιοι, κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ παράνομον Γότθον, θανάτῳ παρεδώκατε, καμὲ τῶν ἀκαθέκτων μου, παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε, ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον, μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσω.

Θεοτοκίον

Ὅ πάντα τὴ θεότητι, πληρῶν ὡς ἀπερίγραπτος, ἐκ σοῦ Θεὸς ἀπορρήτως, ἐσωματώθη Παρθένε, δι' οἶκτον ἀνορθούμενος, τὸ τοῦ Ἀδὰμ παράπτωμα, νέος Ἀδὰμ γενόμενος, ὄν ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου. Καὶ Ἀπόλυσις.